

ARAZBAR AĞIR SEMÂÎ

Ağır Aksak Semâî
(Hafîf)

SÂDULLAH AĞA

düm te kâ düm tek tek VER OL
 AH GÖ NÜL TÂB Â

DU SİM Dİ MA NEN Dİ

ME Hİ TA BAN VAY CA NİM

NÂ ZE Nİ NİM NEV

ZE Mİ NİM GEL BE NİM

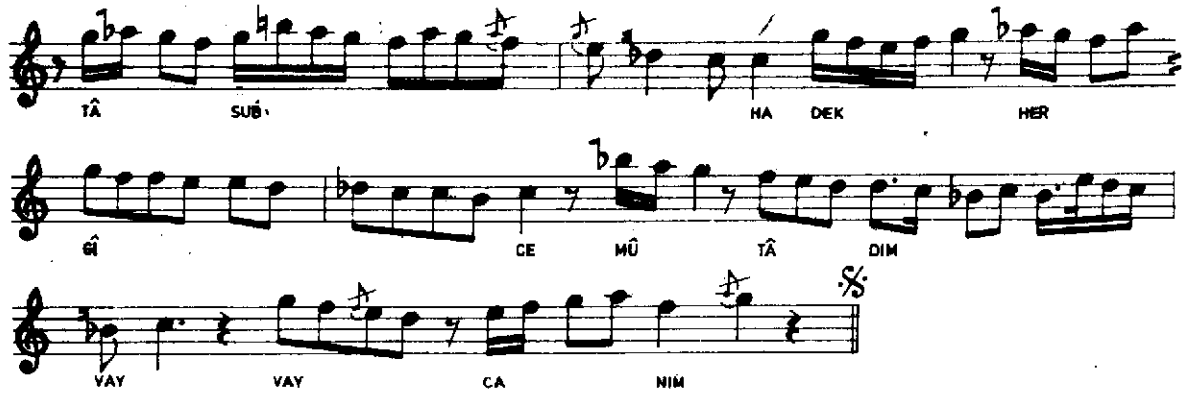
EY MEH CE Bİ NİM

GEL GEL GEL

A MAN ME Hİ TÂ BAN

1. VAY EY CÂ NİM VAY EY CÂ NİM
 MEYAN

AH DU Â Yİ DEV LE TİN

Gönül tâb-âver oldû şimdi mânend-i meh-i tâbân
Çerâğ-ender-çerâğ ettî benî şâhen-şeh-i devrân
Duâ-yî devletin tâ subhadek her gîce mûtâdim
Mübârek kalb-i pâkin şâd ü handân eylesin Sübhân

(Terennüm : Nâzenînim, nev-zemînim,
gel benim ey meh-cebînim,
gel, gel, gel, aman ey meh-i tâbân)